

ΑΔΥΝΑΜΙΑ

13-08-1971

Ξέρω τι πρέπει, ξέρω και πόσα πρέπει να κάνω,
μα δεν τα κάνω, γιατί με σπρώχνει
απ' τις δυνάμεις μου κάτι πιο πάνω.
Αλίμονο, καταλαβαίνω πως αν δεν κάνω
αυτά που πρέπει, τώρα να κάνω,
αύριο πλέον, πολύ αργά, θα 'ναι γι' αυτά,
που έπρεπε ήδη να κάνω.

Ξέρω πως σίγουρα, πικρά θε να κλάψω
και θα πικράνω κι άλλ ους μαζί μου,
αγαπημένους, γονείς, αδέλφια,
και τόσους φίλους, που είναι τώρα και σύμβουλοί μου.
Μα, δυστυχώς ή ευτυχώς, δεν ξέρω,
πες ένα χέρι, πες πως μια μοίρα πέρα με σέρνει,
και με κρατάει και μ' οδηγάει,
όπου εκείνη θέλει κι όχι εγώ. Σαν σε σφαγή.

Πού άραγε θε να με βγάλει; Πού μ' οδηγάει;
Με τόση βία, χωρίς βουλή;
Κι αν κι αν κάνω κάτι, μου το χαλάει.
Κι αν προσπαθήσω ν' αντισταθώ,
με παρασέρνει, όπου εκείνη θε να με πάει,
ή σε πλατύδρομο ή σε γκρεμό.